

Overslagene blive overskredne. Jeg tror, at hvis Skeen bliver tagen i en anden Haand, og det bliver gjort Statens Arkitekter klart, at der kan bygges godt og samtidig billigt, vil man spare Statskassen for en Mængde Penge. Jeg vil derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at rette den indstændige Anmodning til den højtærede Justitsminister, om der maa ske et Slags Systemskifte paa dette Omraade, saaledes at der f. Eks. ved større Byggeforetagender udbydes til Konkurrence mellem flere Arkitekter om at levere selvfølgelig gode, men samtidig billige Bygninger; i alt Fald bør der ske nogen Forandring.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Justitsministeren (Bülow): Maa jeg bringe Udvalget en Tak for den hurtige og velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet med det Resultat, at Udvalget indstiller det uforandret til Vedtagelse af det høje Ting.

Den Henstilling, den ærede Ordfører rettede til mig paa hele Udvalgets Vegne, skal jeg naturligvis tage til Følge. Det vilde være mig en Fornøjelse, om det skulde kunne lykkes mig at faa Byggesummerne bragte ned, og jeg skal gøre, hvad der staar i min Magt, i saa Henseende. Det vilde være mig en Ære, hvis det maatte kunne lykkes, saaledes at der kunde spares noget betydeligt paa dette Punkt.

Ordføreren (Oluf Jensen): Jeg vil blot takke den højtærede Justitsminister for de velvillige Udtalelser og haaber altsaa, at det maa lykkes ikke alene ved denne Lejlighed, men ogsaa ved fremtidige Lejligheder at bringe Statens Udgifter til Byggeforetagender væsentlig ned, saaledes at de komme til at nærme sig mere til, hvad private Virksomheder bygge for.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 711) samt dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1027 ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Forslaget til Tillægsbevillingslov viser en Indtægtsforøgelse paa 51,514,000 Kr., men deraf er den langt overvejende Del, nemlig 51,120,000 Kr., Udbyttet af de to Veksellaan, altsaa, det er ikke nogen reel Indtægt. Udgiftsforøgelsen have vi jo baade under Kapitel I og Kapitel II. Under Kapitel I er der 344,000 Kr. og under Kapitel II Hovedmassen, nemlig 30,575,000 Kr., tilsammen altsaa en Forøgelse paa 30,919,000 Kr. Heraf skyldes imidlertid omtrent Halvdelen, nemlig 15,120,000 Kr., Udgiften ved Tilbagebetaling af Veksellaanet af December 1909. Tilbage bliver saa 15,799,000 Kr., men heraf ere ca. 8 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Genbevillinger. Det er jo bekendt, at der altid er meget store Beløb af de bevilgede Summer, som ikke forbruges, og som saa bevilges paa ny paa Tillægsbevillingsloven for det følgende Aar. Denne Gang er Beløbet endog noget større end det foregaaende Aar. Det nærmest foregaaende Aar beløb disse Genbevillinger sig til ca. 7 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr., denne Gang er det ca. 8 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af de resterende ca. 7 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. er kun en meget ringe Del frie Bevillinger, den allerstørste Del er Udgifter i Henhold til gældende Love. Her ved mener jeg ikke blot Udgifter, som have deres Rod i gældende Love, men ogsaa Udgifter, som ere hjemlede ved gældende Love. Jeg skelner altsaa mellem saadanne Udgifter som til Eksempel Udgiften til Renter og Omkostninger ved Veksellaanene. Det er en Udgift, som er hjemlet ved de Love, som bemyndige Regeringen til at optage disse Laan. Jeg skelner mellem denne Art af Udgifter og en Udgift som til Eksempel de aarlig genkommende Overskridelser paa Poster som Tilskud til Sygekasser, til Hjælpekasser, til Arbejdsløshedskasser, Udgifter, der vel have